

SLUŽBENI VJESNIK

BISKUPIJE KRK

God. 2014.

Broj 2

Broj: 189/2014.

Krk, 24. veljače 2014.

BISKUPOV PROGLAS

povodom Biskupijskog susreta obitelji

Dana 10. veljače o. g. naše je Povjerenstvo za pastoral obitelji zajedno s Uredom za obitelj poslalo svim župama opširan dopis s programom Biskupijskog susreta naših obitelji koji će se održati na petu korizmenu nedjelju, 6. travnja o. g. u Krku.

Nadam se da naši svećenici u svim župama spremaju vjernike na taj susret i da župnici rade s obiteljima kako je to bilo naznačeno na susretu na Trsatu, na drugu nedjelju listopada 2013.

Ovime pozivam župnike da intenziviraju pripremu. Svakome je jasno u kojoj je mjeri obitelj danas obezvrijeđena i pogažena, kako je to izjavio papa Franjo na izvanrednom konzistoriju pred nekoliko dana, 20. veljače. Ona ipak ostaje jedina institucija na braniku ljudskosti i trajnih vrijednosti. Zato joj Sveti Otac posvećuje biskupsku sinodu i ove i sljedeće godine, a Tajništvo Sinode sa svom ozbiljnošću

traži od biskupskih konferencija izvještaj o stvarnom stanju na terenu te sugestije.

Očekujem zato savjesno zauzimanje i rad kao i sudjelovanje na Biskupijskom susretu. Iako su sve župe, naročito veće, bile pozvane da odgovore na poslani Upišnik, neki su se ograničili da dekanati pošalju dosta uopćene odgovore.

Molim župnike da postupe prema uputama koje je Povjerenstvo za obitelj u svom dopisu od 10. veljače poslalo svim župnicima u vezi Biskupijskog susreta obitelji.

U nedjelju 6. travnja u crkvama na otoku Krku neka se svete mise slave po rasporedu koji se primjenjuje na drugu nedjelju u mjesecu listopadu kada hodočastimo na Trsat, tako da vjernici i svećenici mogu sudjelovati na susretu obitelji. Koncelebrirana misa slavit će se na trgu Kamplin u 12.30 sati.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

DOKUMENTI

PORUKA PAPE FRANJE ZA KORIZMU 2014.

«Postao je siromašan da nas obogati svojim siromaštvom»

(usp. 2 Kor 8, 9)

Draga braćo i sestre,

želim vam povodom korizme ponuditi neka korisna razmišljanja za naš osobni i zajednički put obraćenja. Ona se nadahnjuju na riječima svetog Pavla: «Ta poznate darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite» (2 Kor 8, 9). Apostol se obraća kršćanima u Korintu da ih potakne da budu velikodušni u pomaganju vjernicima u Jeruzalemu koji su bili u potrebi. Što te riječi svetoga Pavla govore nama, današnjim kršćanima? Što taj poziv na siromaštvo, na život u siromaštvu u evanđeoskom smislu znači nama danas?

Kristova milost

Prije svega pokazuje način na koji Bog djeluje. Bog se ne objavljuje zaognut u svjetovnu moć i bogatstvo, već u slabost i siromaštvo: «*Premda bogat, radi vas posta siromašan...*». Krist, vječni Božji Sin, jednak u moći i slavi s Ocem, postao je siromašan; sišao je među nas, približio se svakom od nas; ponizio se, «oplijenio se», da u svemu postane sličan nama (usp. *Fil 2, 7; Heb 4, 15*). Božje je utjelovljenje veliki misterij! Ali razlog za sve to je njegova božanska ljubav, ljubav koja je milost, velikodušnost, želja za blizinom i on ne oklijeva darovati se i žrtvovati se za ljubljena stvorenja. Ljubav, milosrđe znači dijeliti sve s onim koga se ljubi. Ljubav nas čini sličnima, stvara jednakost, ruši zidove i poništava udaljenosti. Bog je to učinio s nama. Isus, naime, «radio je ljudskim rukama, razmišljao ljudskim umom, odlučivao ljudskom voljom, ljubio ljudskim

srcem. Rođen od Marije Djevice, postao je uistinu jedan od nas, u svemu nama sličan osim u grijehu» (Drugi vat. konc., Past. konst. *Gaudium et spes*, 22).

Postavši siromašan, Isus nije tražio siromaštvo zbog njega samog, već – kako kaže sveti Pavao – «*da se vi njegovim siromaštvom obogatite*». To nije igra riječi ili puka fraza. U tome je sažeta Božja logika, logika ljubavi, logika utjelovljenja i križa. Bog nam nije spasenje odaslao s neba, kao milostinju u kojoj se iz čistog altruizma i samilosti daje ono što je suvišno. Kristova ljubav nije takva! Kada Isus silazi u vode Jordana i daje se krstiti od Ivana Krstitelja, ne čini to zato što treba pokoru ili obraćenje; on to čini zato da bude među ljudima koji trebaju oprostjenje, među nama grešnicima, i da preuzme na sebe teret naših grijeha. To je put koji je izabrao da nas utješi, da nas oslobodi od naše bijede. Upada u oči da Apostol kaže da smo oslobođeni ne Kristovim bogatstvom, već *njegovim siromaštvom*. Ipak sveti Pavao poznaje dobro «neistraživo bogatstvo Kristovo» (*Ef 3, 8*), koji je «baštinik svega» (*Heb 1, 2*).

Što je dakle to siromaštvo kojim nas Isus oslobađa i obogaćuje? To je upravo način kojim nas ljubi, način na koji nam postaje blizak, baš poput Dobrog Samarijanca koji je bio bližnji onom čovjeku koji je polumrtav ostavljen kraj puta (usp. *Lk 10, 25s.*). Ono što nam daje pravu slobodu, pravo spasenje i pravu sreću je njegova suosjećajna i nježna ljubav kojom je povezan s nama. Kristovo siromaštvo koje nas obogaćuje je njegovo utjelovljenje, njegovo preuzimanje na sebe naših slabosti i grijeha kao izraz beskrajnog Božjeg

milosrđa. Kristovo je siromaštvo najveće bogatstvo: Isusovo je bogatstvo njegovo beskrajno povjerenje u Boga Oca, njegovo stalno pouzdanje u njega, njegova želja da traži uvijek i jedino njegovu volju i njegovu slavu. On je bogat kao što je bogato dijete koje osjeća da je voljeno i koje voli svoje roditelje i ne sumnja ni trenutka u njihovu ljubav i nježnost. Isusovo je bogatstvo to što je *Sin*; njegov jedinstveni odnos s Ocem je najveći prerogativ toga siromašnog Mesije. Kada nas Isus poziva da uzmemo na sebe njegovo «laki jaram», on nas poziva da se obogatimo tim njegovim «bogatim siromaštvom» i «siromašnim bogatstvom», da dijelimo s njim njegov sinovski i bratski Duh, da postanemo sinovi i kćeri u Sinu, sinovi i kćeri u bratu prvorođencu (usp. *Rim* 8, 29).

Rečeno je da je jedina žalost ne biti sveti (L. Bloy); mogli bismo također reći da postoji samo jedna prava bijeda: ne živjeti kao Božji sinovi i Kristova braća.

Naše svjedočenje

Mogli bismo misliti da je taj «put» siromaštva bio Isusov put, dok mi, koji dolazimo nakon njega, možemo spasiti svijet odgovarajućim ljudskim sredstvima. Ali to nije tako. U svakom dobu i na svakome mjestu, Bog nastavlja spašavati ljudi i svijet Kristovim siromaštvom, koji čini sebe siromašnim u sakramentima, u svojoj riječi i u svojoj Crkvi, koja je narod siromašnih. Božje bogatstvo ne može prolaziti kroz naše bogatstvo, već uvijek i jedino kroz naše osobno i zajedničko siromaštvo, oživljeno Kristovim duhom.

Po uzoru na našeg Učitelja, pozvani smo boriti se protiv siromaštva naše braće, susretati ih, preuzeti na sebe teret toga siromaštva i konkretno djelovati da ga ublažimo. *Bijeda* nije isto što i *siromaštvo*; bijeda je siromaštvo bez vjere, bez solidarnosti, bez nade. Možemo razlikovati tri vrste bijede: materijalnu, moralnu i

duhovnu. *Materijalna bijeda* je ona koju se obično naziva siromaštvom i pogađa one koji žive u uvjetima nedostojnim čovjeka: one koji su lišeni temeljnih prava i osnovnih dobara kao što su hrana, voda, higijenski uvjeti, posao, mogućnost kulturnog razvoja i rasta. Kao odgovor na tu bijedu Crkva nudi svoju pomoć, svoju *diakoniju*, da izade ususret potrebama i izliječi one rane koje nagrđuju lice čovječanstva. U siromašnima i posljednjima mi vidimo Kristovo lice; ljubeći i pomažući siromašne ljubimo i služimo Krista. Naši su napori usmjereni također na to da u svijetu prestanu kršenja ljudskog dostojanstva, diskriminacije i zlostavljanja, jer su oni, u mnogim slučajevima, uzrok bijede. Kada moć, luksuz i novac postanu idoli, tada oni imaju prednost nad potrebom za pravednom raspodjelom bogatstava. Zato je nužno da se naše savjesti obrate pravdi, jednakosti, umjerenosti i zajedništvu.

Ništa manje nije zabrinjavajuća ni *moralna bijeda*, koja se sastoji u robovanju poroku i grijehu. Kolike su obitelji u tjeskobi jer je jedan od njezinih članova – često mlađe osobe – rob alkohola, droge, kocke, pornografije! Koliki ne vide više smisao života ili perspektive za budućnost, koliki su samo izgubili nadu! I kolike su osobe u tu bijedu gurnuli nepravedni uvjeti u društvu, nezaposlenost koja im oduzima dostojanstvo kao hraniteljima i pomanjkanje jednakog pristupa obrazovanju i zdravstvenoj skrbi. U tim se slučajevima moralna bijeda može s pravom smatrati prijetećim samoubojstvom. Ta vrsta bijede, koja je također uzrok financijskog kraha, uvijek je povezana s *duhovnom bijedom*, koja nas pogađa kada se udaljimo od Boga i odbacujemo njegovu ljubav. Ako mislimo da ne trebamo Boga koji dopire do nas u Kristu, jer mislimo da smo dovoljni sami sebi, tada smo krenuli putem propasti. Bog je jedini koji doista spašava i oslobađa.

Evandjelje je pravi protulijek duhovnoj bijedi: kršćanin je pozvan nositi u sve sredine oslobađajući navještaj da postoji

oproštenje za počinjeno zlo, da je Bog veći od naše grešnosti, da nas uvijek slobodno ljubi i da smo stvoreni za zajedništvo i vječni život. Gospodin nas poziva da budemo radosni navjesticima te poruke milosrđa i nade! Lijepo je iskusiti radost širenja te radosne vijesti, dijeliti s drugima blago koje nam je povjereno, da bismo utješili srca skršena i davali nadu tolikoj braći i sestrama koji su obavijeni tamom. To znači slijediti i nasljedovati Isusa, koji je išao siromašnima i grešnicima kao što pastir s puno ljubavi traži izgublenu ovcu. U jedinstvu s njim možemo hrabro otvoriti nove putove evangelizacije i promicanja osobe.

Draga braćo i sestre, neka ova korizma nađe Crkvu spremnu i pripravnu svjedočiti onima koji žive u materijalnoj, moralnoj i duhovnoj bijedi poruku evanđelja, čija je srž navještaj ljubavi milosrdnog Oca, koji je spreman prigrliti u Kristu svaku osobu. Moći ćemo to učiniti u mjeri u kojoj budemo suobličeni Kristu, koji je postao siromašan i obogatio nas svojim siromaštvom. Korizma je prikladno vrijeme za samoodricanje; bilo

bi dobro da se zapitamo čega se to možemo odreći da drugima pomognemo i obogatimo ih svojim siromaštvom. Ne zaboravimo da pravo siromaštvo boli: odricanje ne bi bilo valjano bez te pokorničke dimenzije. Nepovjerljiv sam prema milostinji koja čovjeka ništa ne stoji i koja ne boli.

Neka nas Duh Sveti, zavaljujući kojem «[smo] kao siromašni, a mnoge obogaćujemo; kao oni koji ništa nemaju, a sve posjeduju» (2 Kor 6, 10), podupre u našim odlukama i ojača našu pozornost i odgovornost prema ljudskoj bijedi, da bismo postali milosrdni i činili milosrđe. S tom željom, jamčim svoju molitvu da svakom vjerniku i svim crkvenim zajednicama korizmeni hod bude plodonosan i molim vas da molite za mene. Neka vas Gospodin blagoslovi i Gospa čuva!

Iz Vatikana 26. prosinca 2013., na blagdan svetog Stjepana, đakona i prvo-mučenika.

Papa Franjo

PORUKA PAPE FRANJE ZA 51. SVJETSKI DAN MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA

– 11. SVIBNJA 2014. - ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA (NEDJELJA DOBROG PASTIRA) –

Duhovna zvanja - svjedočenje istine

Draga braćo i sestre!

1. U Evanđelju se kaže da «obilazio je Isus sve gradove i sela... Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: 'Žetve je mnogo, a radnika malo'» (Mt 9, 35-38). Te nas riječi iznenađuju jer svi znamo da najprije treba orati, sijati, obrađivati, da bi se poslije, kada za to dođe vrijeme, moglo ubrati bogatu žetvu. Isus naprotiv kaže da «žetve je mnogo». Ali tko je to radio da je urod tako obilan? Odgovor je

samo jedan: Bog. Očito je da je njiva o kojoj govori Isus čovječanstvo, njiva smo mi. A plodonosni rad koji daje «obilje ploda» je Božja milost, zajedništvo s njim (usp. Iv 15, 5). Molitva koju Isus traži od Crkve je molitva da se poveća broj onih koji su u službi njegova Kraljevstva. Sveti Pavao, koji je bio jedan od tih «Božjih suradnika», neumorno se posvećivao evanđelju i Crkvi. Sa sviješću onoga koji je osobno iskusio koliko je Božja spasenjska volja nedokučiva i kako je u temelju svakog poziva Božji milosni zahvat, Apostol podsjeća korintske

kršćane: «Božja ste njiva» (*1 Kor 3, 9*). Zato se u našem srcu javlja prije svega divljenje zbog obilne žetve koju jedino Bog u svojoj darežljivosti može dati; zatim zahvalnost zbog ljubavi koja nas uvijek pretječe; i, konačno, klanjanje zbog djela koje je on učinio, koje traži naš slobodni pristanak da djelujemo s njim i za njega.

2. Toliko smo puta molili riječima psalmiste: «on nas stvorio, i mi smo njegovi, njegov smo narod i ovce paše njegove» (*Ps 100, 3*); ili: «Jer Jahve sebi odabra Jakova, Izraela za dragu svojinu» (*Ps 135, 4*). Međutim, mi smo Božja «svojina» ne u smislu posjedovanja koje nas čini robovima, već jedne čvrste povezanosti između Boga i nas, u skladu sa savezom koji je vječan, jer «vječna je ljubav njegova» (*Ps 136*). U izvješću o pozivu proroku Jeremije, na primjer, Bog podsjeća da on neprestano bdije nad svakim od nas da se u nama ostvari njegova riječ. U tekstu se koristi slika grane badema, stabla koje prvo procvate, najavljujući tako ponovno rađanje života na proljeće (usp. *Jr 1, 11-12*). Sve dolazi od njega i njegov je dar: svijet, život, smrt, sadašnjost i budućnost, ali – umiruje apostol – «vi [ste] Kristovi, Krist Božji» (*1 Kor 3, 23*). Time je objašnjen način na koji pripadamo Bogu: kroz jedinstveni i osobni odnos s Isusom, koji nam je dan krštenjem od samog početka našeg preporođenja na novi život. Krist je, dakle, taj koji nas stalno poziva svojom riječju, da bismo se pouzdali u Njega, ljubeći ga «iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage» (*Mk 12, 33*). Zato svaki poziv, premda su putovi različiti, uvijek zahtijeva izlazak iz sebe kako bismo u središte vlastitog života stavili Krista i njegovo evanđelje. I u bračnom životu i u različitim oblicima redovničkoga posvećenja, kao i u svećeničkom životu, treba prevladati načine razmišljanja i ponašanja koji nisu u skladu s Božjom voljom. To je, dakle, «izlazak koji nas vodi na put klanjanja Gospodinu i služenju njemu u našoj braći i sestrama» (*Obraćanje članovima Međunarodne unije generalnih*

poglavara, 8. svibnja 2013.). Svi smo zato pozvani klanjati se Kristu u našim srcima (*1 Pt 3, 15*), kako bi dopustili da ih zahvati svojom milošću sadržanoj u sjemenu riječi, koje mora rasti u nama i pretvoriti se u konkretno služenje našim bližnjima. Ne smijemo se bojati: Bog s velikom ljubavlju i spretno prati djelo svojih ruku, u svakoj životnoj dobi. On nas nikada ne napušta! Stalo mu je do ostvarenja njegova nauma o nama i namjerava to ostvariti uz naš pristanak i suradnju.

3. I danas Isus živi i kroči kroz stvarnosti našeg svakodnevnog života da se približi svima, počevši od posljednjih, da nas ozdravi od naših slabosti i bolesti. obraćam se sada onima koji su spremni čuti Kristov glas koji odzvanja u Crkvi i shvatiti koji je njihov poziv. Pozivam vas da slušate i slijedite Isusa i da dopustite da vas iznutra preobrazuje njegove riječi koje «duh su i život» (*Iv 6, 63*). Marija, Isusova i naša majka, ponavlja također nama: «Što god vam rekne, učinite!» (*Iv 2, 5*). Bit će vam od velike koristi uključiti se s pouzdanjem u zajednički hod neke zajednice koji je kadar osloboditi u vama i oko vas najbolje energije. Poziv je plod koji dozrijeva na dobro obrađivanoj njivi uzajamne ljubavi koja se pretvara u uzajamno služenje, u kontekstu autentičnog crkvenog života. Nijedan se poziv ne rađa ili živi sam za sebe. Poziv se rađa iz Božjeg srca i niče u dobrom tlu vjerničkog naroda, u iskustvu bratske ljubavi. Nije li Isus rekao: «Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge» (*Iv 13, 35*)?

4. Draga braćo i sestre, živjeti to «visoko mjerilo redovitoga kršćanskog života» (usp. Ivan Pavao II., Apost. pismo *Novo millennio ineunte. Ulaskom u novo tisućljeće*, 31) znači pokatkad ići protiv struje i nailaziti na svom putu na prepreke, izvan nas i u nama samima. Sâm Isus nas opominje: dobro sjeme Božje riječi često otme Zli, zapriječe nevolje, uguše brige i zavodljivosti svijeta (usp. *Mt 13, 19-22*). Sve bi nas te teškoće mogle obeshrabriti i navesti

nas da se priklonimo naizgled udobnijim putovima. Ali prava radost pozvanih sastoji se u vjeri i iskustvu da je on, Gospodin, vjeran. A s Njim možemo hoditi putom života, biti učenici i svjedoci Božje ljubavi, otvoriti srce za velike ideale, za velike stvari. «Gospodin nije izabrao nas kršćane za male stvari; uvijek težite naprijed, stremite velikim stvarima. Utrošite svoj život za velike ideale!» (*Homilija na misi s podjeljivanjem sakramenta potvrde*, 28. travnja 2013.). Od vas biskupâ, svećenikâ, redovnikâ, te kršćanskih zajednicâ i obitelji tražim da pastoral zvanja usmjerite u tom pravcu, prateći mlade na putovima svetosti koji, budući da su osobni, «zahtijevaju istinsku i vlastitu pedagogiju svetosti, koja treba biti sposobna prilagoditi se pojedinim osobama. Ona će morati spojiti bogatstva ponude upućene svima, dakle tradicionalne oblike osobne i zajedničke pomoći te novije

oblike ponuđene u skupinama i u pokretima koje Crkva priznaje» (Ivan Pavao II., Apost. pismo *Novo millennio ineunte. Ulaskom u novo tisućljeće*, 31).

Oraspoložimo dakle svoje srce da bude «dobro tlo», da slušamo, prihvaćamo i živimo Božju riječ i tako donosimo rod. Što se budemo bolje znali sjediniti s Isusom kroz molitvu, Sveto pismo, euharistiju i sakramente slavljene i življene u Crkvi i živom bratstvu, to će više u nama rasti radost suradnje s Bogom u službi Kraljevstva milosrđa i istine, pravde i mira. I žetva će biti obilna, razmjerna milosti koju budemo s poučljivošću znali primiti u sebe. U toj nadi, i s molbom da molite za mene, svima od srca podjeljujem svoj apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 15. siječnja 2014.

Papa Franjo

PAPINA PORUKA ZA XXIX. SVJETSKI DAN MLADIH 2014.

«Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!» (Mt 5, 3)

Dragi mladi,

još mi je u živom sjećanje naš susret u Rio de Janeiru prigodom 28. Svjetskog dana mladih. Bilo je to veliko slavlje vjere i bratstva! Divni brazilski narod prigrlio nas je širom raširenih ruku, poput kipa Krista Otkupitelja koji s uzvisine Corcovada dominira veličanstvenim prizorom plaže Copacabana. Na obalama mora Isus je ponovio svoj poziv da svaki od nas postane njegovu učenik misionar, da ga otkrije kao najdragocjenije blago svoga života i dijeli to bogatstvo s drugima, onima koji su blizu i onima koji su daleko, sve do najudaljenijih zemljopisnih i egzistencijalnih periferija našeg doba.

Iduća etapa interkontinentalnog hodočašća bit će grad Krakov 2016. Do tada, u naredne tri godine želim zajedno s vama razmišljati o evanđeoskim blaženstvima koja

nalazimo u Matejevom Evandjelju (5, 1-12). Ove ćemo godine razmišljati o prvom: «Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!» (Mt 5, 13); za 2015. predlažem drugo blaženstvo: «Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!» (Mt 5, 8); i, na kraju, 2016. tema će biti «Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!» (5, 7).

1. Revolucionarna snaga blaženstava

Za nas je uvijek radosno iskustvo čitati i razmišljati o blaženstvima! Isus ih je proglasio u svojoj prvoj velikoj propovijedi, na obali Galilejskog jezera. Na obali se okupilo veliko mnoštvo te se Isus morao uspeti na goru da poučava učenike. Zato se ta propovijed zove «Govor na gori». U Bibliji se goru smatra mjestom gdje se Bog objavljuje, a Isus koji propovijeda na gori

predstavlja se kao božanski učitelj, kao novi Mojsije. A što on to ljudima poručuje? Isus nam pokazuje put u život, onaj put kojim je on sâm prošao. Sâm Isus je taj put i on predlaže taj put kao *put koji vodi pravoj sreći*. U čitavom svom životu, od rođenja u betlehenskoj štalici pa sve do smrti na križu i uskrsnuća, Isus je u sebi utjelovljavao blaženstva. Sva su se obećanja o Božjem kraljevstvu u njemu ispunila.

Naviještanjem blaženstava Isus nas poziv da ga slijedimo, da kročimo zajedno s njim putom ljubavi, jedinim putem koji vodi u vječni život. To nije lak put, ali Gospodin nam jamči svoju milost i nikada nas ne ostavlja same. Siromaštvo, tuge i žalosti, poniženja, borba za pravdu, naponi oko svakodnevnog obraćenja, borbe da živimo poziv na svetost, progoni i mnogi drugi izazovi prisutni su u našem životu. Ali ako otvorimo vrata Isusu, ako pustimo da on uđe u naše živote, ako dijelimo s njim radosti i boli, iskusit ćemo mir i radost koje jedino Bog, beskrajna ljubav, može dati.

Isusova blaženstva donose revolucionarnu novost. Ona predstavljaju model sreće koji je u suprotnosti s onim kojeg obično prenose mediji i prevladavajuće mišljenje. Za svjetovni je način razmišljanja sablazan da je Bog postao jedan od nas, da je umro na križu! Prema logici ovoga svijeta, one koje Isus proglašava blaženima smatra se «gubitnicima», slabićima. Veliča se naprotiv uspjeh po svaku cijenu, blagostanje, nadutost moćnika, samopotvrđivanje na štetu drugih.

Isus pred nas, dragi mladi, stavlja izazov da ozbiljno shvatimo njegov pristup životu i odlučimo koji je pravi put za nas i koji vodi istinskoj sreći. To je veliki izazov vjere. Isus se nije bojao pitati svoje učenike žele li ga zaista slijediti ili bi radije išli drugim putovima (usp. *Iv* 6, 67). Šimun zvani Petar imao je hrabrosti odgovoriti: «Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!» (*Iv* 6, 68). Ako budete i vi znali reći «da» Isusu, vaš će se mladi život ispuniti smislom i tako će biti plodonosan.

2. Da bi bili sretni potrebna je hrabrost

Ali što znači biti «blaženi» (na grčkom *makarioi*)? Biti blaženi znači biti sretni. Recite mi: želite li stvarno biti sretni? U dobu u kojem nas mame mnogi prividi sreće, u opasnosti smo da se zadovoljimo s malim i ne težimo nečem većem kada je riječ o smislu života. Vi naprotiv težite velikim stvarima! Otvorite svoja srca! Kao što je govorio blaženi Piergiorgio Frassati «živjeti bez vjere, nemati baštinu koja će se čuvati, posustati u borbi za istinu, ne znači živjeti već životariti. Ne smijemo nikada životariti, već moramo živjeti» (*Pismo I. Boniniju*, 27. veljače 1925.). Na dan beatifikacije Piergiorgia Frassatija, 20. svibnja 1990., Ivan Pavao II. ga je nazvao «čovjekom blaženstava» (*Homilija na misi*: AAS 82 [1990], 1518).

Ako ste doista otvoreni najdubljim težnjama svoga srca shvatit ćete da u vama postoji neugasiva želja za srećom i to će vam omogućiti da raskrinkate i odbacite mnoge «jeftine» ponude koje nalazite oko sebe. Kada tražimo jedino uspjeh, zadovoljstvo i sebično posjedovanje i to pretvorimo u idole, možda ćemo doživjeti kratkotrajno veselje, osjetiti lažni osjećaj zadovoljstva, ali na kraju postajemo robovi, vječno smo nezadovoljni, nešto nas tjera da uvijek tražimo više. Vrlo je žalosno vidjeti mladu osobu koja «ima sve», ali je umorna i slaba.

Pišući mladima sveti Ivan je napisao: «jaki [ste] i riječ Božja u vama ostaje i pobijedili ste Zloga» (*I Iv* 2, 14). Mladi koji se odluče za Krista su snažni, hrane se njegovom riječju i ne «prejedaju» se drugim stvarima! Imajte hrabrosti plivati protiv struje! Imajte hrabrosti za pravu sreću! Recite «ne» kulturi prolaznog, površnosti i odbacivanja, koja smatra da niste sposobni preuzeti na sebe odgovornost i suočiti se s velikim životnim izazovima.

3. Blago siromasima duhom...

U prvom blaženstvu, koje je tema idućeg Svjetskog dana mladih, kaže se da su sretni *siromasi duhom*, jer njihovo je Kraljevstvo nebesko. U vremenu u kojem mnogi trpe zbog ekonomske krize, može se činiti nepriličnim dovoditi siromaštvo i sreću jedno s drugim u vezu. Kako dakle možemo siromaštvo shvaćati kao blagoslov?

Prije svega pokušajmo shvatiti što znači to «*siromašni duhom*». Kada se Sin Božji utjelovio, izabrao je put siromaštva i poniženja. Kao što kaže sveti Pavao u Poslanici Filipljanima: «Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu: On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe 'opljeni' uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik» (2, 5-7). Isus je Bog koji se lišava svoje slave. Ovdje vidimo da Bog bira siromaštvo: premda bogat posta siromašan da nas obogati svojim siromaštvom (usp. 2 Kor 8, 9). To je otajstvo koje razmatramo u jaslicama kada promatramo Sina Božjega u štalici, a potom na križu, gdje ta oplijenjenost samoga sebe dostiže svoj vrhunac.

Grčki pridjev *ptochós* (siromašan) nema čisto materijalno značenje, već znači «prosjak». Taj izraz treba dovesti u vezu s hebrejskim pojmom *anawim*, «Božji siromasi», koji doziva u pamet poniznost, svijest o vlastitim ograničenostima i egzistencijalnom siromaštvu. *Anawim* se uzdaju u Gospodina, znaju da ovise o njemu.

Isus je, kao što je to dobro uočila sveta Terezija od Djeteta Isusa, svojim utjelovljenjem došao među nas kao prosjak koji traži našu ljubav. U *Katekizmu Katoličke Crkve* se govori o čovjeku kao «prosjaku Božjem» (br. 2559) i kaže se da je molitva susret Božje i naše žeđi (br. 2650).

Sveti Franjo Asiški je potpuno pronikao tajnu blaženstva siromašnih duhom. Naime, kada mu je Isus osobno progovorio u gubavcu i Raspetom, on je prepoznao Božju

veličinu i vlastitu neznatnost. U svojoj molitvi taj je Siromašak sate provodio pitajući Gospodina: «Tko si ti? Tko sam ja?». Odrekao se lagodnog i bezbrižnog života i vezao se uz «gospodu siromaštvo» da nasljeđuje Isusa i doslovno slijedi evanđelje. U Franjinu su životu *nasljedovanje Krista siromašna i ljubav prema siromasima* neraskidivo povezani, kao dvije strane iste medalje.

Vi biste me dakle mogli pitati: što možemo konkretno učiniti da se to *siromaštvo u duhu* pretoči u način života, kako da postane stvarnim dijelom našeg života? Kao odgovor na to pitanje reći ću tri stvari.

Prije svega trebate nastojati biti *slobodni od materijalnih stvari*. Gospodin nas poziva na evanđeoski način život označen umjerenošću, da ne podlegnemo konzumerističkoj kulturi. To znači da treba tražiti ono bitno i naučiti se osloboditi mnogih površnih i beskorisnih stvari koje nas guše. Odrecimo se silne želje za posjedovanjem, klanjanja novcu i njegova rasipnog trošenja. Stavimo Isusa na prvo mjesto. On nas može osloboditi od idolopoklonstava koja nas čine robovima. Stavite svoje pouzdanje u Boga, dragi mladi! On nas poznaje, ljubi nas i nikada nas ne zaboravlja. Kao što se brine za poljske ljiljane (usp. Mt 6, 28), tako neće dopustiti da nam išta nedostaje! Ako želimo izaći iz ekonomske krize moramo biti spremni promijeniti svoj način života i izbjegavati toliku rasipnost. Jednako kao što nam je potrebna hrabrost da budemo sretni, tako nam je potrebna hrabrost da budemo umjereni.

Drugo: da bi to blaženstvo u svom životu proveli u djelo trebamo doživjeti «*obraćenje*» u svom odnosu prema *siromašnima*. Moramo se za njih brinuti, biti osjetljivi za njihove duhovne i materijalne potrebe. Vama mladi na osobit način povjeravam zadaću da ponovno u središte kulture stavite solidarnost. Suočeni sa

starim i novim oblicima siromaštva – nezaposlenošću, migracijom i raznim vrstama ovisnosti, imamo dužnost biti budni i svjesni te pobijediti napast ravnodušnosti. Moramo se sjetiti i onih koji se ne osjećaju voljenima, koji nemaju nade za budućnost, koji su digli ruke od života zato jer su obeshrabreni, razočarani i prestrašeni. Moramo naučiti biti sa siromašnima. Ne smiju nam samo usta biti puna siromaha a da ništa ne činimo za njih! Pođimo im ususret, gledajmo ih u oči, slušajmo ih. Siromašni su za nas konkretna prigoda da susretnemo samoga Krista, da dotaknemo njegovo ispaćeno tijelo.

Ali – i to je treća stvar koju vam želim reći – siromasi nisu samo osobe kojima mi možemo nešto dati. I oni nama *mogu mnogo pružiti i mnogo nas toga naučiti*. Možemo toliko naučiti iz mudrosti siromaha! Sjetimo se da je jedan svetac iz 18. stoljeća, Benedetto Giuseppe Labre, koji je živio na rimskim ulicama od milostinje koju bi mu udijelili ljudi, postao duhovni savjetnik mnogim osobama, među kojima je bilo i plemića i crkvenih velikodostojnika. U stanovitom smislu siromasi su naši učitelji. Oni nam pokazuju da se čovjekova vrijednost ne mjeri time koliko posjeduje ili koliko novaca ima na računu u banci. Siromah, osoba lišena materijalnih dobara, nikada ne gubi svoje dostojanstvo. Siromasi nas mogu mnogo naučiti o poniznosti i pouzdanju u Boga. U prisposobi o farizeju i cariniku (*Lk* 18, 9-14) Isus stavlja ovog potonjeg kao uzor jer je ponizan i priznaje se grešnikom. I udovica koja je bacila dva novčića u hramsku riznicu je primjer darežljivosti onoga koji, premda ima malo ili ništa, daje sve (*Lk* 21, 1-4).

4. ...njihovo je Kraljevstvo nebesko

Središnja tema Isusova evanđelja je Božje kraljevstvo. Isus je Božje kraljevstvo u osobi, on je Emanuel, s nama Bog. U samo je čovjekovo srce usađena želja da se kraljevstvo, Božje gospodstvo, uspostavi i raste. Kraljevstvo je ujedno i dar i obećanje.

Već nam je dano u Isusu, ali se tek treba ostvariti u punini. Zato se svakoga dana molimo Ocu: «dođi kraljevstvo tvoje».

Postoji duboka veza između siromaštva i evangelizacije, između teme prošlog Svjetskog dana mladih - «Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode» (*Mt* 28, 19) - i ovogodišnje teme: «Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!» (*Mt* 5, 3). Gospodin želi siromašnu Crkvu koja naviješta evanđelje siromasima. Kada je poslao dvanaesticu u misiju, Isus im je rekao: «Ne stječite zlata, ni srebra, ni mjedi sebi u pojaseve, ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa. Ta vrijedan je radnik hrane svoje» (*Mt* 10, 9-10). Evandeosko siromaštvo je temeljni preduvjet za širenje Božjeg kraljevstva. Najljepše i najspontanije izraze radosti koje sam vidio u svom životu bile su one siromašnih osoba koje imaju malo toga na što bi se mogle navezati. Evangelizacija u našem dobu mora biti plod radosti koja se prenosi na druge.

Kao što smo vidjeli blaženstvo siromašnih duhom oblikuje naš odnos s Bogom, materijalnim dobrima i siromasima. Promatrajući Isusov primjer i riječi, zamjećujemo koliko trebamo obraćenje, da nad logikom «sve više imati» prevlada logika «sve više biti»! Sveci nam mogu pomoći shvatiti duboko značenje blaženstava. Proglašenje svetim Ivana Pavla II., koje će se održati na Drugu vazmenu nedjelju, u tome je smislu događaj koji naše srce ispunja radošću. On će biti veliki zaštitnik Svjetskih dana mladih, čiji je bio pokretač i zagovornik. U općinstvu svetih on će nastaviti biti svima vama otac i prijatelj.

U travnju se obilježava također trideseta obljetnica predaje Jubilejskog križa otkupljenja mladima. Simbolični čin Ivana Pavla II. bio je početak velikog hodočašća mladih u kojem se u međuvremenu prešlo svih pet kontinenata. Mnogi pamte riječi kojima je papa, na Nedjelju uskrsnuća Gospodinova 1984., pratio taj svoj čin: «Dragi mladi, na završetku Svete godine

povjeravam vama sam znak ove Jubilejske godine: Kristov križ! Nosite ga u svijet, kao znak ljubavi Gospodina Isusa prema čovječanstvu, i naviještajte svima da je samo u Kristu umrlom i uskrsnom spasenje i otkupljenje».

Dragi mladi, *Veliča*, himan Marije, koja je bila siromašna u duhu, je također himan onoga koji živi blaženstva. Radost evanđelja izvire iz siromašna srca, koje zna veličati i diviti se Božjim djelima, poput Djevičina

srca, koju će svi naraštaji zvati «blaženom» (usp. *Lk* 1, 48). Neka nam ona, majka siromaha i zvijezda nove evangelizacije, pomogne živjeti evanđelje, ucijepiti blaženstva u naš život i imati hrabrosti da budemo sretni.

Iz Vatikana, 21. siječnja 2014., na spomendan svete Agneze, djevice i mučenice.

Papa Franjo

PORUKA ZA DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA 2014.

Vijeća Hrvatske biskupske konferencije
za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života
i Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica

Poštovane redovnice, redovnici i
posvećeni laici,
drage sestre i braćo u Kristu!

1. Pontifikat redovničkoga pape Franje donosi hodočasničkoj Crkvi poticaje pred kojima se ne ostaje ravnodušnim. Premda se osobama posvećenog života dosad nije odviše obraćao na izričit način, već i njegovo općenito djelovanje odiše redovničkim duhom. Uz to, najavom da će 2015. godina biti godinom posvećenog života Papa daje poruku o važnosti redovništva u sadašnjem trenutku povijesti Crkve.

2. Razmišljajući o Papinim poticajima, primjećujemo prije svega radosno *naviještanje evanđelja*, i to svakodnevno, neumorno, primjerom i riječima, s osobitim naglaskom na rubne, kako je i Isus činio. U skladu s tim je i prvi veći dokument koji je sam pripremao *Evangeliu Gaudium (Radost evanđelja, Apostolska pobudnica o naviještaju evanđelja, 24. studenoga 2013. [EG])*. Osim toga, Papa poziva na ozbiljno *duhovno razlučivanje*, ne bojeći se upozoriti na zastranjenja, često skrivena i dobro «zaštićena» pod pri-

vidom dobra. Na kraju, Papa donosi i poziva na donošenje *novih odluka* u Crkvi.

Ne pokazuju li ove sastavnice (*navještaj, razlučivanje i odlučivanje*) da Papa isusovac zapravo cijelu Crkvu uvodi u velike duhovne vježbe? U njima se naime poduzima *navještaj evanđelja*, ostvaruje *duhovno razlučivanje* i donose *odluke*. Vjerujemo da je ovogodišnji Dan posvećenog života izuzetna prilika da posvećene osobe postanu svjesne kako su pozvane hrabro sudjelovati u tim «duhovnim vježbama» i biti pretečama obnove Crkve, koju Papa gotovo nestrpljivo priželjkuje (usp. EG 25).

3. Svi smo pozvani iznova otkriti *radost evanđelja*, radost milosrdne ljubavi Božje koja je veća od svih naših nevjernosti. To se osobito odnosi na one među nama koji su postali umorni i tužni, koje je uhvatio strah ili su zalutali. Poziv je to «još danas obnoviti svoj osobni susret s Isusom Kristom...» «Nema razloga zbog kojeg bi netko mogao misliti da taj poziv nije za njega, jer 'nitko nije isključen iz radosti koju je Gospodin donio'» (EG 3). Iznova otkriti evanđelje u kojemu »radost izbija iz preobilja Isusova

Srca« (EG 5) znači otkriti poziv Boga ljubavi prepoznajući ga u bližnjima, osobito siromašnima, te odgovoriti na nj, izlazeći iz sebe da bismo tražili dobro svih (usp. EG 39). To je ono najvažnije, najljepše i najveće. To zaslužuje prvenstvo pred svim drugima, osobito pred mnoštvom sporednoga. Tako se širi «miomiris evanđelja» u nas kao pojedince i u naše zajednice. Udahnuti tu svježinu i miris Duha Svetoga apsolutni je prioritet, osobito za osobe posvećenog života i zajednice koje su počele «otežano disati».

4. Smanjeni dotok čistog duhovnog zraka zahtijeva ozbiljno razlučivanje, propitivanje svega, uključujući i ono što se čini dobrim i što je od mnogih hvaljeno. Papa spominje stanja kao što su međusobni sukobi, neplodni pesimizam ili zavodljivo samosažaljenje i tzv. «duhovna svjetovnost». Možda je najteže upravo ovu potonju, «duhovnu svjetovnost», prepoznati kao napast jer se ona, prema papi Franji, skriva pod prividom pobožnosti i čak ljubavi prema Crkvi, a u stvari je traženje ljudske slave i osobnog blagostanja (EG 93). Duhovna svjetovnost posebno se hrani gnozom i neopelagijanizmom. Gnoza bi označavala vjeru koja ostaje zatvorena u subjektivnom sklopu spoznaje i iskustva, a neopelagijanizam oslanjanje na vlastite snage i osjećaj nadmoći zbog izvanjske, prividne savršenosti. Ni u jednom od tih stavova nema istinskoga zanimanja za Isusa Krista ni za druge, pa se iz toga rađa elitizam, klerikalizam, volja za moć, činovnički duh i uznositost. Pritom se odbija bratska opomena, obezvrjeđuju oni koji postavljaju pitanja i ističu pogreške drugih. Traženje ljudske slave i ekonomske sigurnosti, kao i nerealni projekti, uvjetuju osobe i onesposobljuju ih za prihvaćanje križa.

«Užasna je to iskvarenost pod prividom dobra» (EG 97), «puno pogubnija od bilo koje samo moralne svjetovnosti» (usp. EG 93). Takav stav je suprotan Isusovu Duhu te usmrćuje dušu, osobe i Crkvu (Papa u Asizu 4. listopada 2013.). Dakako da ovakvo hrabro suočavanje s problemima nema svrhu za-

držati se na dijagnozi. Kad se evanđeoskoj radosti ispriječe spomenuta zastranjenja, nije dovoljno «samo razlučiti poticaje dobroga duha od zloga, nego – i to je ono odlučujuće – izabrati poticaje dobroga duha i odbiti one zloga» (EG 51).

5. Zato se Papine «duhovne vježbe» usmjeruju prema odlukama i njihovu provođenju u djelo. Nebrojeno puta papa Franjo ponovio je poziv da se bez straha odlučimo izići iz zatvorenosti u sebe: «Više od straha da ćemo pogriješiti nadam se da će nas pokretati strah da se ne zatvorimo u strukture koje nam daju lažnu zaštitu» (EG 49). Kamo poći? Prema Isusu. No zar već nismo uz njega? Ako nas ne pogađa bijeda siromaha, ako ne osjetimo bilo naroda, ako nas ne ranjava njegova riječ i ne nosi njegov Duh — onda nismo. Izići iz sebe podrazumijeva napuštanje komotnosti i iskorak prema rubnima. Potrebno nam je s nježnošću i skrbi dotaknuti Isusovo siromašno i bolesno tijelo u patnicima. Ako je Papa prepoznao kao Božju volju za cijelu Crkvu da ona bude siromašna i za siromašne, koliki je to tek izazov za redovnike, redovnice i sve osobe posvećenog života, koji su javnim zavjetima obećali nasljedovati siromašnoga Krista! Radi se o nečem tako jasnom što nipošto ne treba komplicirati: «Bojim se da će i ove riječi ostati samo predmetom kojega komentara bez stvarnog praktičnog učinka» (EG 201), priznaje Papa. Nisu li osobe posvećenog života prve pozvane da se to ne dogodi?

Prihvaćanje iznenađujuće novosti evanđelja i odustajanje od vlastitih shema znači darivanje svog života do mučeništva, ali u radosti, ne tražeći neprijateljstva; znači ulaženje u svakidašnjicu ljudi nudeći im beskrajno Božje milosrđe. O Bogu se ima govoriti u prisnosti s ljudima, u ljubavi i kroz svjedočanstvo, čineći ga dostupnim, olakšavajući pristup sakramentima (EG 47). Pozvani samo na pravo «pastoralno i misionarsko obraćenje» (EG 25), pri čemu nije dovoljno «jednostavno upravljati», nego je potrebno misionarskim žarom oživljavati strukture, ali i «suditi» strukturama (EG 26)

ako guše radost evanđelja, ne bojeći se čak ni njihova urušavanja. U tom odlučnom procesu (usp. EG 30) potrebno je obnoviti ne tek nešto, nego sve: običaje, stilove, dnevni raspored, način komunikacije. U svemu kriterij mora postati evangelizacija, a ne samoodržanje, odričući se komotnog kriterija «tako se uvijek radilo» (EG 33). Valja se osloboditi običaja koji nisu izravno vezani uz srž evanđelja, prisjećajući se da su «odredbe koje je Krist dao vrlo malobrojne» (EG 43) i da je u izvanjskom djelovanju milosrđe najveće od svih kreposti (EG 37). Na taj način naše srce postaje misionarsko (EG 45).

6. Ako se na Papine poticaje gleda površno, može se ostati zatečen, pa čak i zbunjnjen. Ako ih se pak gleda iz srca evanđelja, može ih se prihvatiti s povjerenjem, hrabrošću i radošću jer one i danas, jednako kao prije dva tisućljeća, nude puno novoga i oslobađajućeg.

Ovu novost i oslobođenje može osjetiti i Crkva u našoj domovini koja u aktualnom trenutku trpi razne kritike, pa i žestoke napadaje. Ne ulazeći u motive pojedinaca ili skupina, želimo se pitati nije li u kritici prema Crkvi prisutna i iskrena želja naših sugrađana da budemo autentičniji? Nije li tajna privlačnosti pape Franje upravo u onom evanđeoskom, redovničkom duhu kojega su ljudi željni?

Redovnici mogu i trebaju biti preteče obnove Crkve. Samo ako ne dopustimo da nam se ukradu radost evangelizacije, radost

nade, radost zajednice, radost bratske ljubavi i naposljetku — radost evanđelja, bit ćemo sposobni, koliko god nas to stajalo, za iskorak i duboku obnovu, koja je sposobna dovesti do naše preobrazbe, a po nama i do preobrazbe naših zajednica. Krist je već platio svu cijenu obnove za nas. Zagledani u njega, jedini smisao našeg posvećenog života, i mi možemo dati svoj obol.

7. Predragocjena pomoć na tom putu je Marija, naša majka u redu spasenja, kojoj su posebno posvećene osobe srodne u otajstvenim zarukama s Riječju Božjom i donošenju na svijet samoga Krista (usp. EG 285). Od Marije možemo naučiti revolucionarnu snagu nježnosti i poniznosti koja će preobražavati naša srca i naše zajednice kako bi Crkva sve više postajala ozračjem gostoljubivosti i okriljem rađanja jednoga novog svijeta (usp. EG 288).

S ovim mislima u srcu, želimo vam blagoslovljen Dan posvećenoga života!

Na spomendan sv. Franje Saleškog, 24. siječnja 2014.

U ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života:

msgr. Mate Uzinić, predsjednik

U ime Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica:

o. Vinko Mamić, predsjednik

IZVJEŠTAJ S IZVANREDNOGA PLENARNOG ZASJEDANJA HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE

– ZAGREB, 27. SIJEČNJA 2014. –

Izvanredno plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije, pod predsjedanjem predsjednika HBK-a mons. Želimira Puljića, zadarskog nadbiskupa, održano je

27. siječnja 2014. u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije, u Zagrebu. Na zasjedanju je sudjelovao i apostolski nuncij u RH mons. Alessandro D'Errico.

Predsjednik HBK nadbiskup Puljić u pozdravnom se govoru posebno osvrnuo na pobudnicu pape Franje *Radost evanđelja*. Istaknuo je kako je ona plod papine želje pozvati sve vjernike da nošeni misijskom radošću krenu u evangelizaciju. Pobudnicom papa poziva sve članove Crkve da s novim žarom iziđu iz vlastite udobnosti i pođu na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja. U prvom poglavlju papa ističe da je cilj i svrha pobudnice misijska preobrazba Crkve. Nadalje papa objašnjava izazove suvremenog svijeta i iskušenja s kojima se susreću pastoralni djelatnici. Isto tako papa tumači da su svi vjernici pozvani navješćivati evanđelje te između ostaloga obrađuje i socijalnu dimenziju evangelizacije. Pobudnica završava molitvom Duhu Svetom da siđe i obnovi Crkvu, da je protrese i potakne kako bi odvažno izišla iz sebe i krenula svim narodima naviještati Radosnu vijest.

Na zasjedanju su biskupi upoznati s tijekom priprema za Nacionalni susret hrvatske katoličke mladeži koji će se 26. i 27. travnja održati u Dubrovniku te su ponovno uputili poziv mladima da u što većem broju dođu na taj susret. Istaknuto je kako je i dosadašnje vrijeme pripreme donijelo mnoga duhovna dobra Dubrovačkoj biskupiji te kako se taj susret pokazao izvrsnom prigodom za duhovnu obnovu biskupije koja je u vremenu pripreme pastoralno živnula na svim područjima, osobito u radu s mladima. Rečeno je i kako su mnogi mladi vjernici, bilo na župnoj bilo na biskupijskoj razini, stavili svoje vrijeme i talente na raspolaganje te pronijeli duž čitave biskupije radostan duh zajedništva i oduševljenja.

Biskupi su razmotrili pitanje jednostranog kršenja važećeg Sporazuma između HBK i HRT-a od strane HRT-a, kao i novonastale okolnosti nakon preustroja HRT-a. Upozorili su da je još uvijek na snazi važeći Sporazum i da ga treba poštivati. Izražena je otvorenost za razgovore i traženje novih rješenja polazeći od važećih međunarodnih ugovora kao i ulogu javne

televizije i radija koja između ostalih mora voditi brigu i o vjerskim potrebama građana.

Na ovom zasjedanju biskupi su primili doručeni dokument Odredbi HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama. Njima se uređuje cilj, struktura i posebnost odgoja i obrazovanja u katoličkim osnovnim i srednjim školama koje na osobit način pružaju odgoj djeci i mladima i to ne samo katolicima nego i članovima drugih vjera i svjetonazora.

Između ostaloga, biskupi su se osvrnuli i na neka pitanja vezana za inozemnu pastvu.

Budući da se nadnevak zasjedanja poklopio s Danom sjećanja na holokaust i sprječavanja zločina protiv čovječnosti hrvatski su se biskupi na zasjedanju spomenuli svih žrtava židovskoga naroda tijekom Drugog svjetskog rata uz molitvu Gospodinu za sve nevino stradale i da se više nikad ne ponove takva zlodjela.

Sa zasjedanja biskupi su uputili priopćenje u kojem su istaknuli kako je Hrvatski sabor, kao organizator komemorativnog skupa povodom Dana sjećanja na holokaust bio upoznat s činjenicom da su biskupi spriječeni doći na skup zbog održavanja izvanrednog plenarnog zasjedanja HBK. Stoga su izrazili žaljenje što je taj spomen skup narušen neprimjerenim prozivanjem Katoličke Crkve od predsjednika Vlade Republike Hrvatske, iako je ondje bio nazočan predstavnik Katoličke Crkve.

Biskupi su upoznati s programom zajedničkog zasjedanja HBK i BK BiH koje će se održati u Banjaluci 26. veljače 2014.

Većina biskupa sudjelovat će na 54. teološko-pastoralnom tjednu koji će se održati od 28. do 30. siječnja u Međubiskupijskom sjemeništu na Šalati u Zagrebu s temom «Siromašna Crkva - Crkva za siromašne u novoj evangelizaciji».

Tajništvo HBK

PRIOPĆENJE

Biskupi Hrvatske biskupske konferencije održali su danas izvanredno zasjedanje u Zagrebu. Budući da se nadnevak zasjedanja poklopio s međunarodnim Danom sjećanja na holokaust i sprječavanja zločina protiv čovječnosti biskupi su se spomenuli žrtava bolnih događaja progona pripadnika židovskoga naroda tijekom Drugog svjetskog rata uz molitvu za sve stradale.

Hrvatski sabor, kao organizator komemorativnog skupa povodom Dana sjećanja na holokaust bio je upoznat s činjenicom da su biskupi spriječeni doći na skup zbog održavanja izvanrednog plenarnog zasjedanja HBK. Stoga biskupi izražavaju žaljenje što je taj spomen skup narušen neprimjerenim prozivanjem Katoličke Crkve od strane predsjednika Vlade Republike Hrvatske, iako je ondje bio nazočan predstavnik Katoličke Crkve.

Zagreb, 27. siječnja 2014.

Tajništvo HBK

ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA

Broj: 182/2014.

Krk, 20. veljače 2014.

ZAZIVI U MOLITVI VJERNIKA

Određujem da se na svakoj svetoj misi s pukom u molitvi vjernika mole sljedeći zazivi:

Za našu biskupiju: udijeli joj, Gospodine, svetih pastira i svećenika po tvome Srcu, molimo Te!

Za naše obitelji: Gospodine, sačuvaj u njima po svakodnevnoj molitvi bračnu ljubav, vjernost i radosno prihvaćanje djece, molimo Te!

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 190/2014.

Krk, 25. veljače 2014.

PREDUSKRSNI SVEĆENIČKI SASTANAK

Plenarni preduskrsni svećenički sastanak održat će se u srijedu 9. travnja 2014. u Biskupskom dvoru u Krku. Pozivam svećenike, redovnike, bogoslove i klerike na sudjelovanje.

DNEVNI RED:

9.30 sati: u katedrali, u kapeli Presvetog Srca Isusova, pokorničko bogoslužje sa svetom ispovijedi koje predvodi vlč. Silvio Španjić;

10.20 sati: stanica uz osvježenje;

10.45 sati: u dvorani Biskupskog dvora predavanje voditeljice Ureda za obitelj gđe Josette Blažić i vlč. Antona Valkovića o stanju i perspektivama obitelji na području biskupije;

11.30 sati: rasprava;

12.00 sati: izvještaji i obavijesti;

13.00 sati: ručak i završetak sastanka.

Svi su dužni sudjelovati na čitavom tijeku sastanka.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

PODSJEĆAMO SVEĆENIKE na obavezu slavljenja **svetih misa za duše** u tjednu nakon IV. korizmene nedjelje, prema uputama koje smo donijeli u *Službenom vjesniku Biskupije Krk* 1/2014, str. 17., odredba br. 49/2014.

IZ POVJERENSTVA ZA OBITELJ

Broj: 4/2014.

Krk, 10. veljače 2014.

BISKUPIJSKI SUSRET OBITELJI

– KRK, 6. TRAVNJA 2014. –

Poštovani Župnici!

Javljam Vam se u ime Oca biskupa i naše osobno, u svezi Biskupijskog susreta obitelji koji će se za našu Biskupiju održati u Krku u nedjelju 6. travnja 2014. godine. Pripremom ovog susreta uključili smo se u hod cijele naše domovinske Crkve jer se u ovom razdoblju po svim našim biskupijama organiziraju slični susreti obitelji. Kao što je već više puta u raznim prigodama bilo rečeno, ovaj naš susret obitelji nastavak je trogodišnjeg ciklusa pastoralnog rada s obiteljima koji svoju kulminaciju ima na Nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji koji će na kraju ovog prvog trogodišnjeg ciklusa biti na Trsatu, 19. travnja 2015. godine a održat će se po drugi put nakon što je na Prvom nacionalnom susretu obitelji u Zagrebu, u lipnju 2011. godine, prisustvovao papa Benedikt XVI.

U tom smo smislu na jesen 2013. godine dogovorili i upoznali vas s temom priprema za ovaj naš obiteljski susret koja glasi: «Teologijom tijela do avanture života» te su vam prigodom našeg biskupijskog hodočašća na Trsat u listopadu prošle godine podijeljeni radni materijali o Teologiji tijela po kojoj ste, nadamo se, radili i radite u ovom pastoralnom razdoblju. Jednako tako i naš biskupijski list Kvarnerski vez svojim je priložima pridonosio proširivanju ove problematike. Da bi se cijele naše župne zajednice i molitvom pripremale za ovaj važan susret naših obitelji bili ste pozvani da s tim ciljem organizirate i tjedna euharistijska klanjanja te da, započevši s došašćem, nedjeljom nakon župnih misa s pukom molite molitvu Svetoj Obitelji.

Ovim dopisom željeli smo vas upoznati s onim što planiramo za naš Biskupijski susret obitelji te vas, da bi nam on bio svima na mnogostruku korist i blagoslov, pozvati na međusobnu suradnju.

PROGRAM BISKUPIJSKOG SUSRETA NAŠIH OBITELJI u Krku u nedjelju 6. travnja 2014. (5. korizmena nedjelja):

– u 9.30 sati u sportskoj dvorani srednjoškolskog centra započet će predprogram koji je zamišljen kao svjedočanstva života u vjeri naših obitelji isprepletena molitvom i pjesmom.

– u 10.30 sati obiteljima će se obratiti gost našeg susreta gosp. Michael O'Brien koji zajedno sa suprugom dolazi iz Kanade te će s nama podijeliti svoja razmišljanja utemeljenja na iskustvu bračnoga i obiteljskog života.

– u 11.45 sati svi ćemo se zajedno u svojevrsnoj «procesiji svjedočanstva hoda za Kristom» uputiti prema trgu Kamplin uz našu katedralu gdje bi u 12.30 započela sveta misa (u slučaju lošeg vremena sv. misa će biti u katedrali).

– nakon mise za sve sudionike susreta bit će organiziran ručak na prostoru parkirališta van gradskih zidina na «Portapisani» (u slučaju lošeg vremena na više lokacija u Krku).

– u popodnevnim satima bit će moguće razgledati izložbu sastavljenu od radova djece na temu obitelji o čemu će djeca promišljati u sklopu svojih vjeronaučnih susreta.

Da bismo i duhovno i organizacijski adekvatno mogli pripremiti svoje župne zajednice i obitelji za ovaj naš program, odnosno susret, evo **NEKOLIKO POTICAJA I INFORMACIJA**:

○ Potičemo vas da u ovom razdoblju pročitate i preporučite svojim vjernicima neku od knjiga našeg gosta predavača gosp. M. O'Briena koje su izašle u izdanju «Verbuma» i «Trećeg dana». Ovdje spominjemo samo neke: *Posljednja vremena, Pomrčina sunca, Dnevnik nevolje, Otok svijeta, Rat za duše naše djece...* Možda bi neka od aktualnih tema koje ovaj katolički pisac obrađuje u svojim knjigama, mogla biti i tema prigodom naših predstojećih dekanatskih susreta. Svakako preporučite vjernicima da pročitaju njegove članke kao i intervju koji će izaći u sljedeća dva broja Kvarnerskog veza.

○ Predprogram samog susreta zamišljen je kao mozaik svjedočanstava obitelji (u trajanju 5 – 7 min) koje žive duhovnost Bračnih susreta, Neokatekumenskog puta, obiteljskih zajednica, Pokreta za život, kao i svećenika koji ima iskustvo rada s obiteljima, a sve bi bilo prožeto molitvom i pjesmom. Stoga vas molimo da u tom vidu **najkasnije do 3. ožujka na e-mail: ured.obitelj@ri.t-com.hr, telefon: 222-334 ili mobitel: 091.795.49.42 (Josetta Blažić) prijavite obitelji iz svoje župe koje bi bile voljne posvjedočiti** o svom hodu u vjeri i kršćanskom životu u obitelji. Važna je zastupljenost obitelji iz cijele biskupije. Nakon što te obitelji prijavite, mi ćemo s njima kontaktirati i dogovoriti ostalo što je potrebno.

○ Predprogram će biti lijepi uvod u predavanje i svjedočanstvo gosta gosp. Michael D. O'Briena. Kako će on sa svojom suprugom stići već nekoliko dana ranije i ostati nekoliko dana poslije biskupijskog susreta u nedjelju, predviđeni su i još neki susreti s njima, no o tome ćemo Vas naknadno obavijestiti.

○ **Rok za prijavu obitelji koje će sudjelovati na susretu je ponedjeljak 31. ožujka 2014. godine**, također na e-mail: ured.obitelj@ri.t-com.hr, telefon: 222-334 ili mobitel: 091.795.49.42 (Josetta Blažić).

Prijave su važne iz više razloga:

- organizirat će se za obitelji koje dolaze s otoka Cresa i Lošinja autobusi iz Valbiske kako bi cijena prijevoza bila jeftinija.

- za obitelji koje dolaze s otoka Raba i Paga (Novalja i Lun), ali i za sve ostale koji bi došli dan ranije, bit će osiguran smještaj. U tom vidu molimo vas da senzibilizirate u župama otoka Krka (posebno Krčkog dekanata) one obitelji koje su voljne ponuditi smještaj za obitelji koje bi prespavale od subote na nedjelju. Stoga nam je važno da se o ovoj mogućnosti razmisli čim prije i javi eventualni dolazak obitelji u subotu kako bi se moglo organizirati smještaj. Prijaviti ih treba do 17. ožujka 2014. godine.

- sa Povjerenstvom za mlade dogovoreno je da se mladi koji to žele u ovaj susret uključe kao volonteri. Odgovorna osoba za njih je vlč. Saša Ilijić. Jednako tako, u pripremu i organizaciju susreta pozvani su i bračni parovi ili obitelji koje su voljne na taj način doprinijeti susretu. Podsjećamo vas na letak koji smo u tu svrhu tiskali i podijelili vam na Trsatu. Prvi sastanak volontera predviđen je za prvu polovicu ožujka, a prijave idu preko Povjerenstva za mlade ili na gore navedene adrese.

- Povjerenstvo za katehizaciju s povjerenikom vlč. Antonom Peranićem preuzelo je brigu za animaciju vjeroučitelja i vjeroučenika da pišu ili crtaju na temu obitelji. Također, vjeroučitelji koji žele pomoći u čuvanju i animaciji djece u vremenu od 9.00 – 11.45 mogu se javiti sestri Andreji Petravić, BSI Punat, koja će biti odgovorna za čuvanje djece.

Biskupijski susret naših obitelji zahtijevat će još puno dodatnih informacija i detalja te ćemo biti slobodni i dalje vam se obraćati i tražiti pomoć u pripremi i organizaciji ovoga susreta za koji vjerujemo da je, u ovim teškim vremenima za život naših obitelji, itekako potreban. Za sva

eventualna pitanja stojimo vam na raspolaganju.

Anton Valković
povjerenik za pastoral obitelji

Joseffa Blažić
voditeljica Ureda za obitelj

IZ POVJERENSTVA ZA MLADE

Broj: 1/2014.

Krak, 27. siječnja 2014.

SUSRET HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI U DUBROVNIKU (Prijava)

Poštovani Župniče i Vjeroučitelju /ice!

Susret hrvatske katoličke mladeži održat će se 26. i 27. travnja ove godine u Dubrovniku pod geslom *Na slobodu pozvani!* (usp. Gal 5,13). Dobili ste kateheze za susret kao i informaciju da su prijave započele. Iste će se odvijati isključivo preko župnih ureda. Obrazac u Excelu ćete, nakon što ga ispunite, prosljediti povjereniku na e-mail: mladi-krk@hbk.hr. Povjerenik će potom vašu župu prijaviti organizatoru u Dubrovnik. Prijavljuje se isključivo putem formulara koji sam vam poslao.

Na posljednjoj sjednici povjerenika za mlade izrečen je stav da će dobna granica za polazak na susret biti 18 godina. Budući da je naša situacija specifična (imamo najviše srednjoškolskih centara) za odlazak na ovaj susret prihvatit ćemo prijave mladih koji su barem polaznici prvih razreda srednjih škola. To je najniža granica pa Vas molim da se toga strogo držite te potaknete stariju mladež. Vjeroučitelje potičem da animiraju svoje đake za odlazak na ovaj susret! Neka se mladi potom jave svojim župnicima.

Rok za slanje potpuno ispunjene prijave je 5. ožujka. Kod prijave morate odmah uplatiti i kotizaciju u iznosu od 30 kuna po osobi na žiro-račun Biskupije Krk (Naznaka: ZA SHKM)

Zbog velike udaljenosti a time i velike razlike u cijenama, Povjerenstvo je rezerviralo tri autobusa koji polaze s otoka Krka. Ostali otoci: Cres, Lošinj, Rab i Pag trebaju sami organizirati prijevoz i dogovoriti cijenu. Budući da otoci Lošinj i Cres prelaze preko Krka, moguće je organizirati da ih autobus čeka na Valbiski. Od svojeg odredišta do Valbiske moraju se sami pobrinuti za prijevoz (trajekt u 00.30 sati).

Cijena po osobi na relaciji Krk – Dubrovnik – Krk je: 370 kn (u cijenu je uključena kotizacija).

Susret je organiziran u dva dana. Prvi dan je dan zajedništva svih mladih katolika iz Hrvatske (i inozemstva), a drugi dan mladi sudjeluju u programima župa domaćina.

PROGRAM:

Petak, 25. travnja u 23.50 sati polazak iz Krka.

Subota, 26. travnja do 11 sati dolazak u Dubrovnik, slijedi program SHKM.

Nedjelja, 27. travnja u poslijepodnevnom satima povratak na Krk

O detaljnom programu i ostalim pojedinostima biti ćete informirani nakon završetka prijave. Srdačan pozdrav!

Mr. Saša Ilijić, povjerenik

Broj: 2/2014.

Krak, 17. veljače 2014.

DUHOVNA OBNOVA ZA STUDENTE I RADNIČKU MLADEŽ

U suradnji s Povjerenstvom za duhovna zvanja naše biskupije, Povjerenstvo za mlade organizira duhovnu obnovu za studente i

radničku mladež koja će se održati **od 14. do 16. ožujka 2014. godine** u Domu za duhovne susrete «Betanija» u Ćunskom s počet-

kom u **20 sati**. Program završava u nedjelju s ručkom.

Duhovnu obnovu voditi će preč. Domagoj Matošević, rektor Međubiskupijskog dječaćkog sjemeništa u Zagrebu, nekad povjerenik za mlade iste nadbiskupije koji je i dalje aktivan u radu sa studentima. I sami znate da su nam upravo ovi mladi skoro pa izgubljeni jer se najviše bavimo srednjoškolicima, stoga ih potaknite da se odazovu!

Molimo da svoje mlade prijavite najkasnije **do 7. ožujka na tel. 221-018**.

Cijena iznosi 300 Kn po osobi. Navedeni iznos mladi moraju uplatiti kod dolaska u «Betaniju». Do «Betanije» nije organiziran prijevoz.

Mr. Saša Ilijić, povjerenik

Broj: 03/2014.

Krk, 22. veljače 2014.

ANIMATORI NA BISKUPIJSKOM SUSRETU OBITELJI

–KRK, 6. TRAVNJA 2014.–

Poštovani!

Iz ureda za obitelj naše biskupije zamoljeno je da se i mladi aktiviraju kao pomoć u organizaciji Biskupijskog susreta obitelji koji će se održati u Krku 6. travnja 2014. Njihov bi zadatak bio: prihvat hodočasnika, rad na info pultovima, podjela materijala, pratnja procesije koja bi se kretala po gradu, podjela ručka nakon sv. mise te ostalo što će eventualno biti potrebno. U pastoralnoj godini 2011/2012. proveli smo školu za animatore u organizaciji Salezijanske mladeži, Ureda za mlade Hrvatske biskupske konferencije i ovog Povjerenstva. Od 37 mladih koje ste prijavili, formaciju u trajanju od četiri vikenda prošlo je njih 29. Među njima su i njih 11 koji su završili specijalizaciju na Plitvicama u siječnju prošle godine. U njih smo svi ulagali i sada će nam to ulaganje dobro doći.

Stoga Vas molim da potaknete sljedeće mlade kako bi se uključili u organizaciju ovog dana:

KRK: Robert Brozić, Kristijan Lekić

DUBAŠNICA: Natalija Justić,
Klara Bogović, Filip Šabalja

POLJICA: Marija Predivoj,
Katarina Brusić

PUNAT: Paula Lukić, Josip Karabaić,
Kristijan Žic, Andro Manzoni

VRBNIK: Dinka Brusić, Ana Toljanić

CRES: Lovro Buničić, Filip Flego,
Ivan Dlačić, Benjamin Lovrečić

MALI LOŠINJ: Jelena Kamalić,
Elena Vodanović, Lovro Sorić,
Franka Šimunković

ILOVIK: Katarina Baričević

RAB: Martina Presečki, Elizabeta Paparić

BANJOL: Elena Maškarin

BARBAT: Franko Markelić

NOVALJA: Paola Samaržija,
Antonio Vukić, Ivana Šanko

Potaknite i one mlade iz Vaše župe za koje smatrate da bi mogli pomoći, a ne nalaze se na ovom popisu.

Neka se mladi odazovu i prijave putem e-mail adrese: mladi-krk@hbk.hr najkasnije do 15. ožujka 2014.

Mr. Saša Ilijić, povjerenik

DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI

O. BISKUP JE:

Siječanj

20. primio u posjet Dinku Bajčić Pavletić;
24. primio u posjet g. Krešimira Kraljića;
  - predsjedao sastanku biskupijskog povjerenstva za obitelj;
25. sudjelovao u Cresu na susretu mladih, misio i propovijedao;
27. sudjelovao u Zagrebu na Izvanrednom zasjedanju HBK;
28. sudjelovao u Zagrebu na Teološko – pastoralnom tjednu za svećenike.

Veljača

1. u Krku sudjelovao na susretu redovnika i redovnica prigodom Dana posvećenog života, predvodio koncelebriranu misu u katedrali i propovijedao;
2. prigodom Dana života misio u katedrali i navečer dao intervju za «Radio Mariju»;
5. imao sastanak sa svećenicima ređenim unazad 10 godina;
8. podijelio u biskupskoj kapeli u Krku akolitat bogoslovima Franku Markuliću i Filipu Šabalji;
9. u kapucinskoj crkvi u Rijeci sudjelovao na svečanom zaključku dijecezanskog procesa za proglašenje blaženim i svetim fra Ante Josipa Tomičića;

12. na biskupijskom susretu redovnica u Portu misio i propovijedao;
13. bio u Zagrebu i posjetio Vojni ordinarijat;
14. pogledao radove u župnoj kući u Valunu, posjetio samostan u Nerezinama i Dom za duhovne susrete «Betanija» u Čunskom;
17. sudjelovao u «Betaniji» na otvorenju godišnje skupštine Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela i predvodio koncelebraciju u župnoj crkvi u Čunskom;
18. sudjelovao u cjelodnevnom radu godišnje skupštine NV PMD te slavio sa sudionicima koncelebriranu misu u župnoj crkvi u Malom Lošinj;
20. primio u Krku biskupa mons. Milu Bogovića i č. s. Veroniku Popić prigodom prezentacije Zbornika *Hrvatski mučenici i žrtve iz vremena komunističke vladavine* i Komisije za hrvatski martirologij;
23. izvršio pastirski pohod župa Ustrine i Belej i podijelio svetu potvrdu;
26. sudjelovao u Banja Luci na zajedničkom zasjedanju biskupa BK BiH i HBK.

SVEĆENICI

VLČ. MR. SAŠA ILJIĆ nalazi se na Interdisciplinarnom doktorskom studiju iz područja muzikologije Glazbene akademije i Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Ljubljani.

DAN ŽIVOTA

U nedjelju 2. veljače krčki biskup mons. Valter Župan predvodio je svetu misu u katedrali u Krku povodom Dana života.

Na misi su bili prisutni članovi Pokreta za život koji su čitali molitvu vjernika. Istu molitvu razaslali su po svim župama otoka Krka sa željom da istoga dana, na Dan života, bude pročitana na glavnim župnim misama.

Nakon svete mise u katedrali, uslijedilo je ugodno druženje članova i podržavatelja Pokreta za život s o. Biskupom u Biskupskome dvoru.

Pridružio se i duhovnik Pokreta, vlč. Zvonimir Badurina Dudić, koji je istoga dana kasno poslijepodne održao duhovnu obnovu u Cresu za članove tamošnjeg ogranka Pokreta za život.

Nives Brnić

PODIJELJENA SLUŽBA AKOLITATA

Franko Markulić i Filip Šabalja, bogoslovi pete godine, primili su službu akolitata u biskupskoj kapeli u Krku u subotu, 8. veljače 2014. godine. Podršku su im došli izraziti obitelji i kolege bogoslovi.

Otac biskup posebno je u propovijedi naglasio kako naša proročka služba, koju smo primili krštenjem, uvijek pronalazi pravi put u moru putova koje nam ovaj svijet nudi. Nerijetko i mi skrenemo s puta jer su stranputice primamljivije, ali je na kraju naj-

važnije spoznati i srcem prihvatiti da je Put, Istina i Život jedino Krist. Otac biskup također je veliki naglasak stavio na naš posebni unutarnji mir kojim trebamo zračiti i besplatno ga darivati drugima jer je on ovom svijetu, a pogotovo Europi, prijeko potreban.

Čestitanje novim akolitima i čašćenje za bratskim stolom zaokružili su podjelu službi i ovo druženje.

Anton Budinić

PRETKORIZMENI SUSRET REDOVNICA BISKUPIJE KRK

Redovnice krčke biskupije okupile su se 12. veljače 2014. na svoj pretkorizmeni susret koji je održan u Portu na otoku Krku u kući Milosrdnih sestara Sv. Križa. Susret je započeo u 15 sati, a predvodio ga je vlč. Zvonimir Badurina Dudić, povjerenik za Ustanove posvećenog života Biskupije Krk. Nakon pozdrava i kratke molitve, vlč. Zvonimir je prisutnim sestrama progovorio o važnosti autentičnog redovničkog života. Stavljajući sestrama kao poticaj i uzor za nasljedovanje sv. Anđelu Merici, utemeljiteljicu Družbe Sv. Uršule – Uršulinki, vlč.

Zvonimir je citirao Landinijeve riječi iz knjige *Angelin sjaj*: «Anđela Merici je uzor žene koja je po mističnom udublivanju duboko prodrila u poruku Evanđelja. Tako je činila, tako je zračila ... Imala je hrabrosti poticati ljude da svoje probleme rješavaju tako što će ponuditi Bogu da zauzme svoje mjesto u njihovom životu.... Nije se oslanjala na svoju mudrost. Vrijedilo joj je jedino njezino iskustvo ljubavi prema Bogu.»

«Sveci su tu da nam budu primjer i uzor života. Oni nisu bili neki izvanredni ljudi,

figure postavljene da im se samo izdaleka divimo. Anđela je poznavala brige i strah, ali je poznavala i liječnika, u ovim riječima se dobro vidi koliko nam je ova svetica bliska. Tu se očituje njezina ljudskost i sličnost s nama», istaknuo je vlč. Zvonimir dodajući: «S Bogom svojim preskačem zidine» (Ps 18,30).

«O Bogu je rekla: 'On želi govoriti našem srcu tako da ono počne gorjeti'... Kada dođu krize, ne bojte se. Predajte svoj život rukama Isusa Krista kao što se riba predaje vodi, a ptica zraku ... Ne pravite zapreke milosti Božjoj koja poput životnog soka želi teći vašim žilama.»

Ističući važnost i potrebu autentičnog života, po uzoru na svece, vlč. Zvonimir je naveo i riječi pape Ratzingera, koje je svojedobno izrekao i bl. Alojzije Stepinac: «Ili jesmo ili nismo», dodajući da moramo biti ono što trebamo, te da je potrebno rušiti zapreke u sebi. A Bog je taj koji nas čisti: kroz križ, kroz patnje, trpljenje; i na taj način ruši sve zapreke, naslage u nama.

«Ne pokušavajte ništa postići na silu. Ne zaustavljajte ono što teži rastu. Prepustite se Njegovoj neizrecivoj providnosti», nastavio je vlč. Zvonimir citirati riječi sv. Anđele naglašavajući predanje, predanost Bogu, kao i važnost čistoće nakane u svojim djelima: «Tražite od njega postojanost, čistoću misli, riječi i djelovanja.»

Kao još jedan primjer autentičnog redovničkog života vlč. Zvonimir je naveo i Drinske mučenice koje su se dale voditi Božjom voljom, mislima i putovima... «Svje-dočile su Tvoju milosrdnu ljubav živeći beskompromisno po zavjetima... Znale su oprostiti neprijateljima...» «Gospodine, pomogni nam po zagovoru Drinskih mučenica živjeti ljubav u tjeskobama života.» «Ne može se uvijek biti u nekoj euforiji», rekao je vlč. Zvonimir. «Patnje su neminovne u ljudskom život. No ništa nas neće rastaviti od ljubavi Kristove» (usp. Rim 8,35), zaključio je vlč. Zvonimir, te potaknuo sestre na beskom-

promisno, snažno i radikalno življenje svoga poziva.

Svoje izlaganje vlč. Zvonimir je nastavio navodeći riječi iz Poruke za *Dan posvećenog života* 2014. Vijeća HBK za ustanove posvećenog života, odnosno apostolske pobudnice *Radost evanđelja* pape Franje, na koju se Poruka oslanja: «Svi smo pozvani iznova otkriti *radost evanđelja*, radost milosrdne ljubavi Božje koja je veća od svih naših nevjernosti. To se osobito odnosi na one među nama koji su postali umorni i tužni, koje je uhvatio strah ili su zalutali. Poziv je to 'još danas obnoviti svoj osobni susret s Isusom Kristom...'Nema razloga zbog kojeg bi netko mogao misliti da taj poziv nije za njega, jer nitko nije isključen iz radosti koju je Gospodin donio' (EG 3) ... Iznova otkriti evanđelje u kojemu 'radost izbija iz preobilja Isusova Srca' (EG 5) znači otkriti poziv Boga ljubavi... Tako se širi 'miomiris evanđelja' u nas kao pojedince i u naše zajednice. Udahnuti tu svježinu i miris Duha Svetoga apsolutni je prioritet, osobito za osobe posvećenog života i zajednice koje su počele 'otežano disati'.»

«Ljudi vole vidjeti na nama da nismo neki suhi profesionalci, da ima u nama žara», dodao je vlč. Zvonimir te nastavio citirati navedenu Poruku: «Smanjeni dotok čistog duhovnog zraka zahtijeva ozbiljno razlučivanje, propitivanje svega, uključujući i ono što se čini dobrim i što je od mnogih hvaljeno. Papa spominje stanja kao što su međusobni sukobi, neplodni pesimizam ili zavodljivo samosažaljenje i tzv. 'duhovna svjetovnost'. Možda je najteže upravo ovu potonju, 'duhovnu svjetovnost', prepoznati kao napast jer se ona, prema papi Franji, skriva pod prividom pobožnosti i čak ljubavi prema Crkvi, a u stvari je traženje ljudske slave i osobnog blagostanja (EG 93). 'Užasna je to iskvarenost pod prividom dobra' (EG 97), 'puno pogubnija od bilo koje samo moralne svjetovnosti' (usp. EG 93). Takav stav je suprotan Isusovu Duhu te usmrćuje dušu, osobe i Crkvu (Papa u Asizu 4. listopada 2013.).»

Vlč. Zvonimir je također naveo riječi Pape koji je na Svijećnicu rekao da posvećenje na poseban način žive redovnici i redovnice, te da oni koji su potpuno posvećeni Bogu, posvećeni su i braći. Posvećene su osobe Božji znak u raznim sredinama. Na tom tragu su, nastavio je vlč. Zvonimir, i misli pape Ratzingera koji je rekao da kada ljudi vide redovnika ili redovnicu morali bi se sjetiti da je Bog prvi.

«Velike su te žene koje posvećuju svoj život Bogu. Crkva i svijet trebaju to svjedočanstvo Božje ljubavi i milosrđa», riječi su pape Franje. Redovnice su pozvane biti Božja prisutnost u svijetu po kojima «Bog hoće da njegova nježnost proдре u ljudska srca», piše u *Rječniku biblijske teologije*, nadopunio je vlč. Zvonimir. To se može ostvariti jedino živeći duhovnim životom, živeći u prisnom zajedništvu s Gospodinom.

Na kraju svoga nagovora vlč. Zvonimir je rekao da «Božje srce grli sve patnje svijeta», te da «u Isusu Kristu vidjet ćemo da su lagani svi tereti koje smo pozvani nositi.»

Slijedila je koncelebrirana sveta Misa koju je u franjevačkoj crkvi Svete Marije Magdalene, s početkom u 17 sati, predvodio Otac Biskup, mons. Valter Župan.

Obraćajući se prisutnim sestrama i župljanima, svoju homiliju Otac Biskup je započeo navodeći kako su se mnoge svete redovnice, poput sv. Terezije Velike, isticale – «no to nije bilo izvorno njihovo», pojasnio je Otac Biskup, «to je Isus isticao: Naše nije u prvom redu činiti, naše je u prvom redu biti». Međutim, to se ne odnosi samo na Bogu posvećene osobe. To vrijedi i za sve kršćane, nastavio je Otac Biskup, dodavši: «Ne morate vi djelovati, vi morate biti. Na tome je Isus uvijek inzistirao.»

«Crkva nije socijalna ustanova... Caritas nije u prvom redu socijalna ustanova.» Nastavio je Otac Biskup ukazujući na opasnost pukog aktivizma koji jako često zahvaća, ne samo vjernike nego i Bogu posvećene osobe: «Naše nije u prvom redu činiti nešto

dobro, naše je da budemo ono što Isus govori.»

«Redovništvo zato u Crkvi ima veliku cijenu koju ljudi bez Duha Božjega ne razumiju», rekao je Otac Biskup ukazujući kako se sestrama, s jedne strane, nerijetko spočitava da ne rade, a s druge strane smatra se da na časne sestre spada briga za stare, nemoćne... Otac Biskup je istaknuo da ima redova koji su po svojoj karizmi pozvani tako djelovati: «No to nije prva stvar. Mi smo u prvom redu pozvani da budemo, da se potpuno predamo Bogu.»

«Danas ljudi jako puno čine. I što imamo od toga? Pogledajte gladne. Zar nije sramota da pored toliko napretka ljudi gladuju?», nastavio je Otac Biskup dodavši kako se u Hrvatskoj približavamo brojcima od 400.000 nezaposlenih, dok u Bosni i Hercegovini taj broj iznosi 550.000. «Eto, što je rad bez Boga!»

«Treba BITI, BITI!», ponovio je Otac Biskup dodavši: «To fali i našim obiteljima. Zato su i na čudu sa svojom djecom. Zato odgoj ne funkcionira. Treba doći u crkvu, pokloniti se, moliti, jer Bog je taj koji čini, rekao je Otac Biskup citirajući Gospodinove riječi iz Ivanovog evanđelja: *'Bez mene ne možete učiniti ništa'*» (15,5).

Nastavljajući svoj govor o važnosti skrovite molitve i žrtve, Otac Biskup je istaknuo kako je u povijesti Crkve uvijek bilo žena koje su, po uzoru na Majku Božju, podupirale djelovanje svećenika. Isusa su također slijedile žene, štoviše, ugledne žene te su ga posluživale iz svojih dobara (usp. Lk 8,3). One su itekako pomagale Isusovo javno djelovanje svojim molitvama i žrtvama. U skladu s tim Otac Biskup je naveo primjer Svetog Oca bl. Ivan Pavla II. koji je bio dao da u njegovoj neposrednoj blizini u Vatikanu budu klauzurne sestre koje se neće baviti apostolatom nego koje će samo adoracijom, molitvom i žrtvama pratiti njegov apostolski rad. Bl. Ivan Pavao II je «kao mudar i svet čovjek razumio da treba ne činiti nego biti», istaknuo je Otac Biskup. Naime, on je znao

da njegovo djelovanje neće imati plodova ako se ne isprose milosti od Boga. Stoga «možemo reći da su za uspjeh njegovog apostolata zaslužne te žene koje su za njega molile i izmolile ono čemu se mi kod njega divimo.» Tek u vječnosti ćemo spoznati čije su to uistinu bile zasluge, zaključio je Otac Biskup, te je dodao da su istu praksu nastavili njegovi nasljednici, papa Benedikt XVI. i sadašnji papa Franjo.

«Poziv na skrovitost, pred Bogom se predati – to je ono što vrijedi!», istaknuo je Otac Biskup. «Nikad ne popustite napasti kako bi vaš život bio korisniji za zajednicu kada bi se vi dale na neke aktivnosti. Nemojte tome popustiti nikada!», upozorio je Otac Biskup prisutne sestre dodajući kako ima zajednicâ, poput Sestara Milosrdnica sv. Vinka Paulskog, koje su pozvane na aktivno djelovanje brinući se za stare i nemoćne. «Želim naglasiti kako i u djelovanju nikad ne smijete zaboraviti na primat duhovnog.»

Kao primjer važnosti intenzivnog duhovnog i molitvenog života Otac Biskup je naveo primjer bl. Majke Terezije kojoj su sestre, umorne od napornog rada, jednom bile predložile da umjesto uobičajenih sat klanjanja pred Presvetim, radi umora, održe svega polusatno klanjanje, na što im je bl. Majka Terezija odvratila da budući su jako umorne potrebno im je imati ne jedan sat

klanjanja, nego dva. «Tu je pravi odgovor našim neuspjesima. Tu je pravi odgovor neuspjesima našim roditeljima. Malo tko se sjeti doći tu i vapiti Bogu za pomoć», rekao je Otac Biskup, istaknuvši kako se, naprotiv, održavaju razne konferencije, sastanci: jalo-ve, beskorisne riječi koje nikome ne znače, nikome ne koriste.

Isto je tako Otac Biskup naglasio sestrama da ako njihove družbe od njih ipak traže aktivan rad, da one nikako ne popuste u molitvenom i duhovnom životu.

Na kraju svoje homilije Otac Biskup je istaknuo potrebu ovakvih susreta te je ujedno zahvalio i vlč. Zvonimiru za njegovo zauzimanje oko susreta redovnica koji se, što mu je drago, redovito održavaju. «To je blagoslovljeno vrijeme kada nas Bog svojom milošću želi prosvijetliti.»

Svoje razmišljanje o presudnoj važnosti milosnog Božjeg djelovanja, po skrovitoj molitvi i žrtvi, u životu pojedinca, Otac Biskup je završio parafrazirajući riječi našega Gospodina: «Bez mene ne možete učiniti, ne nešto nego ništa!» Jer, zaključio je Otac Biskup: «Bog stoji na početku baš svakoga dobra.»

Susret je zaključen sestrijskim druženjem.

s. Petra Morić

ZAVRŠNICA VJERONAUCNE OLIMPIJADE KRČKE BISKUPIJE

Završnica Vjeronaučne olimpijade za vjeroučenike s područja Biskupije Krk u organizaciji Katehetskog ureda Biskupije Krk održana je utorak 19. veljače u prostorima OŠ Frana Krste Frankopana u Krku. Na završnom natjecanju, koje je imalo za temu «Katolička Crkva i znanost – doprinos i odnosi» sudjelovalo je devet osnovnoškolskih ekipa.

Vjeronaučna olimpijada započela u crkvi Majke Božje od zdravlja u Krku. Riječi

pozdrava i dobrodošlice natjecateljima i njihovim mentorima uputili su mr. Anton Peranić, predstojnik Katehetskog ureda, i ravnatelj OŠ Frana Krste Frankopana u Krku Serdo Samblić. Kancelar Biskupije Krk mons. Franjo Velčić, u ime biskupa mons. Valtera Župana, natjecateljima je uputio riječi podrške i zaželio im uspjeh na Olimpijadi. Nakon toga sudionici su pošli prema Osnovnoj školi Fran Krste Frankopana. Pod vodstvom mr. Peranića, predsjednika Povjerenstva za provedbu natjecanja, uslijedilo je

natjecanje koje se sastojalo od tri dijela: pisanoga testa, tombole i «Milijunaka».

Prvo mjesto osvojila je ekipa OŠ Frane Petrića iz Cresa u sastavu: Korina Flego, Ivana Mlacović, Viktorija Mlacović i Sara Selmanović, pod vodstvom vjeroučiteljice Dubravke Buničić. Oni će zastupati biskupiju na državnom natjecanju u Šibeniku od 2. do 4. travnja. Drugo mjesto zauzela je ekipa OŠ Ivana Rabljanina iz Raba, a na treće mjesto plasirala se ekipa OŠ Frana Krste Frankopana Krk, PŠ Dubašnica iz Malinske.

Na završnom natjecanju za učenike srednjih škola sudjelovale su tri ekipe. Natjeca-

nje je vodila predsjednica Povjerenstva za provedbu natjecanja vjeroučiteljica Slava Petrinović. Prvo mjesto osvojila je ekipa iz SŠ Ambroza Haračića iz Malog Lošinja u sastavu: Dominik Karčić, Marija Mikić, Marko Mikić i Ana Vlašić pod vodstvom s. Branke Plenča. Drugo mjesto zauzela je ekipa SŠ Mark Antuna de Dominisa iz Raba, a na treće mjesto plasirala se ekipa SŠ «Ambroz Haračić» Mali Lošinj, PŠ Cres.

Natjecanje je završeno podjelom nagrada, koje je i ovaj put uručio biskup Valter Župan, i priznanja natjecateljima i njihovim voditeljima.

SLUŽBENI VJESNIK 2/2014.

BISKUPOV PROGLAS POVODOM BISKUPIJSKOG SUSRETA OBITELJI	45
DOKUMENTI	46
Poruka pape Franje za korizmu 2014.	46
Poruka pape Franje za 51. Svjetski dan molitve za duhovna zvanja.....	48
Papina poruka za XXIX. Svjetski dan mladih 2014.....	50
Poruka za Dan posvećenog života 2014. Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života i Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica	54
Izvještaj s Izvanrednog plenarnog zasjedanja HBK (Zagreb, 27. siječnja 2014.).....	56
Priopćenje	58
ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA.....	59
Zazivi u Molitvi vjernika.....	59
Preduskrсни svećenički sastanak.....	59
Podsjećamo – slavljenje svetih misa za duše	59
IZ POVJERENSTVA ZA OBITELJ	60
Biskupijski susret obitelji (Krk, 6. travnja 2014.)	60
IZ POVJERENSTVA ZA MLADE.....	63
Susret hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku (prijave)	63
Duhovna obnova za studente i radničku mladež	63
Animatori na Biskupijskom susretu obitelji, 6. travnja 2014.....	64
DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI.....	65
O. Biskup	65
Svećenici	65
Dan života	66
Podijeljena služba akolitata.....	66
Pretkorizmeni susret redovnica Biskupije Krk	66
Završnica Vjeronaučne olimpijade Krčke biskupije.....	69

Izdaje: BISKUPIJA KRK, Biskupa Antuna Mahnića 18, HR-51500 KRK
tel. 051/221-018; fax. 051/221-483; e-mail: ordinarijat@biskupijakrk.hr

Odgovara: mons. Valter Župan, biskup

Uredila: I. Žužić

